

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 2182/2005,**22. detsember 2005,**

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja tootmisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, ⁽¹⁾ eriti selle artikleid 145 ja 155,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 99 punktis 3 on sätestatud, et taotletav seemnetoetuse summa ei tohi ületada komisjoni poolt kindlaksmääratud ülemmäära. Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.
- (2) Komisjoni määruse (EÜ) nr 1973/2004 ⁽²⁾ 10. peatükis on kehtestatud seemnetoetuse saamise tingimused. Nimetatud määruse artiklis 49 on sätestatud, et abi antakse ainult juhul, kui abi taotleja on hiljemalt koristusaastelärgneva aasta 15. juuniks seemne külvamiseks turustanud.
- (3) Võimaliku vähenduskoefitsiendi kohaldamise vajadus samal aastal tekitab tõelisi raskusi uue kava rakendamisel. Sellise vähenduskoefitsiendi kohaldamise vältimiseks oleks ainsaks alternatiiviks maksta toetust põhiliselt siis, kui kogu seeme on turustatud, st kui seemne lõplik kogus on teada. See aga viivitaks oluliselt põllumajandustootjatele toetuse väljamaksmise tähtaega ja tekitaks neile seega rahalisi probleeme. Selle olukorra vältimiseks tuleks luua seemnetoetuste ettemaksete süsteem.
- (4) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003, mida on muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 864/2004 ⁽³⁾ on määratud kindlaks eeskirjad puuvilla, oliivide ja toortubaka kohta, mille puhul jätkatakse toetuse maksmist toodangust sõltuvalt.
- (5) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10a peatükis on nähtud ette otsetoetuse maksmise võimalus puuvilla tootmisele. Seega tuleks kehtestada nimetatud toetuse andmise üksikasjalikud eeskirjad.
- (6) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110b lõikes 1 on nähtud ette, et puuvillahektari kohta toetuse saamiseks kohustub põllumajandustootja kasutama liikmesriikide poolt heakskiidetud sorte ja kasvatama puuvilla heakskiidetud maatükkidel. Seega tuleks täpsustada nii puuvilla-sortide kui ka nende tootmiseks sobivate maatükkide heakskiitmise kriteeriumid.
- (7) Puuvillatoetuse saamiseks hektari kohta peavad põllumajandustootjad külvama heakskiidetud maatükkidele. Tuleks kehtestada külvi kriteerium. Liikmesriikide poolt nende põllumaade minimaalse külvitiheduse määramine vastavalt kliima- ja pinnasetingimustele ning piirkondlikele iseärasustele peab olema objektiivseks kriteeriumiks külvi õige teostuse hindamisel.
- (8) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110c lõikes 1 puuvilla kohta kehtestatud riiklike baaskülvipindade ületamisega kaasneb toetuskõlbliku hektari kohta maksitava abisumma vähendamine. Kreeka puhul tuleks siiski täpsustada summa vähendamise arvutusviisi, pidades silmas siseriikliku külvipinna jagamist külvipinna osadeks, mille suhtes kehtivad eri abisummad.
- (9) Liikmesriigid peavad kiitma puuvilla tootmisharudevahelised organisatsioonid heaks objektiivsete kriteeriumide alusel, arvestades tootmisharudevaheliste organisatsioonide suurust, nende ülesandeid ja sisekorraldust. Tootmisharudevahelise organisatsiooni suurus määratakse kindlaks, lähtudes organisatsiooni liikmeks oleva toorpuuvillatehase vajadusest saada piisavas koguses toorpuuvilla. Tootmisharudevahelise organisatsiooni põhieesmärk on tarnitava puuvilla kvaliteedi parandamine ja ta peab getutsema oma liikmete huvides.

⁽¹⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk. 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 118/2005 (ELT L 24, 27.1.2005, lk 15).

⁽²⁾ ELT L 345, 20.11.2004, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1044/2005 (ELT L 172, 5.7.2005, lk 76).

⁽³⁾ ELT L 161, 30.4.2004, lk 48, parandatud väljaandes ELT L 206, 9.6.2004, lk 20.

- (10) Vältimaks raskusi toetuskava haldamisel tohib tootja kuuluda ainult ühte tootmisharudevahelise organisatsiooni. Samal põhjusel võib tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja toodetud puuvilla tarnida ainult samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatasele.
- (11) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 110e võivad tootmisharudevahelised organisatsioonid otsustada diferentseerida toetussummasid, millele tema talupidajatest liikmetel on õigus. Diferentseerimiskaala juures tuleb järgida eelkõige tarnitava puuvilla kvaliteedi kriteeriume, välistades tootmismahu suurendamise kriteeriumid. Selleks peavad tootmisharudevahelised organisatsioonid kindlaks määrama maatükkide kategooriad nendel maatükkidel toodetava puuvilla kvaliteedi kriteeriumide alusel.
- (12) Tootmisharudevaheliste puuvillatootmise organisatsioonide tootjaliikmetele makstava toetussumma skaala kindlaksmääramisel tuleb järgida diferentseeritud abi kogusumma eri maatükkide kategooriate vahel jaotamise meetodit, põllumaade hindamise ja kategooriatesse liigitamise menetlust, toetussumma arvestamist abikõlbliku hektari kohta iga põllumaakategooria jaoks olemasoleva eelarve ning iga kategooria hektarite koguarvu alusel.
- (13) Maatükkide klassifitseerimiseks ühte skaalal ettenähtud kategooriatest võib tarnitud puuvilla analüüsida kõikide asjaomaste isikute juuresolekul.
- (14) Tootjaliikmel, kes ei ole kohustatud oma puuvilla tarnima, peab olema õigus vähemalt toetuse diferentseerimata osale tarne puudumise korral. Diferentseerimiskaalal tuleb see olukord ette näha, kehtestades minimaalse toetussumma abikõlbliku hektari kohta tarne puudumise korral.
- (15) Skaala kohaldamiseks ja lihtsustamise eesmärgil tuleb ühe tootja kõik maatükid lugeda kuuluvaks ühte maatükkide kategooriasse, mis annavad sama kvaliteediga puuvilla.
- (16) Kui makseasutus on saanud tootmisharudevaheliselt organisatsioonilt teatise tootjaliikmetele makstavate toetussummade kohta, teeb ta vajalikud kontrollimised ning maksab toetuse välja.
- (17) Liikmesriik peab skaala heaks kiitma. Tootjaliikmete õigeaegse teavitamise huvides tuleks ette näha tähtaeg, mille jooksul liikmesriigil tuleb otsustada tootmisharudevahelise organisatsiooni skaala heakskiitmine või mitte ning selles pärast nimetatud tähtaega tehtavad võimalikud muudatused. Kuna tootmisharudevaheline organisatsioon ei ole kohustatud diferentseerimiskaalat kasutusele võtma, peab tal olema võimalus ise otsustada skaala kohaldamise lõpetamise üle, teavitades sellest liikmesriiki.
- (18) Puuvilla toetuskava eeldab, et liikmesriigid edastavad oma tootjatele teatava teabe puuvillakasvatuse kohta, nagu heakskiidetud sordid, maade heakskiitmine ja taimede minimaalse tiheduse objektiivsed kriteeriumid. Põllumajandustootjate õigeaegseks teavitamiseks peab liikmesriik neile edastama selle teabe kindlaksmääratud tähtajaks.
- (19) Kuivõrd komisjoni ülesandeks on kontrollida puuvilla sordipõhiste toetuste andmise sätete õiget kohaldamist, tuleks liikmesriikidel talle edastada õigeaegselt nimetatud teave ning ka teave tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohta.
- (20) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ettenähtud puuvillatoetuskava rakendamine välistab komisjoni 2. augusti 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1591/2001 (millega sätestatakse puuvilla toetuskava üksikasjalikud rakenduseeskirjad) ⁽¹⁾ sätete kohaldamise. Seega tuleks nimetatud määrus kehtetuks tunnistada.
- (21) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10b peatükis on sätestatud otsetoetuste andmise võimalus oliivisalude kohta. Seega tuleks sätestada nimetatud toetuse andmise üksikasjalikud eeskirjad.
- (22) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 110i on ette nähtud, et liikmesriigid määravad kindlaks maksimaalselt kuni viis oliivisalukategooriat ja kehtestavad toetuse GIS-hektari kohta iga kategooria jaoks. Selleks on komisjoni ülesandeks määrata oliiviõli tootmise maastike omaduste ning ühiskondlike traditsioonidega seonduvate keskkonnamõtete ja sotsiaalsete kriteeriumide ühine raamistik.
- (23) Kontrolli parandamiseks tuleb andmed iga põllumajandustootja kuulumise kohta teatud oliivisalukategooriasse registreerida oliivisalude geograafilise informatsiooni süsteemis (GIS). Keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste muutmise puhuks tuleks ette näha kategooriate kohandamise võimalus kord aastas.
- (24) Oliivikasvatuse toetust antakse oliivisalude GIS-hektari kohta. Järelikult tuleb iga põllumajandustootja kohta arvutada abikõlblik pindala ühismeetodi järgi, kus pinnauhikut väljendatakse oliivisalude GIS-hektarina. Haldusmenetluste lihtsustamiseks tuleks ette näha erandmeetmed nii vähima suurusega maatükkide kohta, mille suurus peavad kindlaks määrama liikmesriigid, kui ka nendes haldusüksuses asuvate oliivisalude kohta, kus liikmesriik on kehtestanud oliivisalude GISile alternatiivse süsteemi.

⁽¹⁾ EÜT L 210, 3.8.2001, lk. 10. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1486/2002 (EÜT L 223, 20.8.2002, lk 3).

- (25) Toetuse maksmiseks oliivisalude GIS-hektari kohta peaks liikmesriik kõigepealt ja põllumajandustootjate õigeaegselt teavitamiseks kehtestama iga aasta alguses soovitusliku toetussumma oliivisalude GIS-hektari kohta iga oliivisalukategooria puhul. See soovituslik summa tuleb arvutada põllumajandustootjate arvu ja oliivikasvatustoe- tust saavate pindalade suuruse kohta kättesaadavate andmete alusel; täpsemate andmete alusel määrab liik- mesriik hiljem lõpliku toetussumma.
- (26) Kehtestatud oliivisalutoetuse abikõlblikkuse tingimuste järgi ei tohi oliivisalus olevate oliivipuude arv erineda üle 10 % 2005. aasta 1. jaanuari seisuga registreeritud oliivipuude arvust. Nimetatud sätte järgimise kontrollimi- seks peavad liikmesriigid enne seda kuupäeva määrama kindlaks asjaomase maatüki identifitseerimiseks vajalikud andmed. Prantsusmaa ja Portugali puhul tuleb asjaomaste maatükkide kohta teabe kindlaksmääramiseks ette näha hilisem tähtaeg, selleks et võtta arvesse nõukogu 20. juuli 1998. aasta määruse (EÜ) nr 1638/98 (millega muude- takse määrust nr 136/66/EMÜ õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 4 alusel kinni- tatud programmide raames oliivipuude istutusala.
- (27) Võimaldamaks komisjonil kontrollida oliivisalude toetuse maksmise lõplike sätete õiget kohaldamist, peavad liik- mesriigid edastama regulaarselt teabe abi saavate oliivi- kasvatuspindade ja iga oliivisalukategooria kohta antava toetustaseme kohta.
- (28) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10c peatükis nähakse ette otsetoetuse andmise võimalus tubakatootmi- sele. Seega tuleks sätestada nimetatud toetuse andmise üksikasjalikud eeskirjad.
- (29) Selguse mõttes on asjakohane määrata kindlaks teatavad mõisted.
- (30) Tubakasordid tuleb kuivatamiseetodi ja omahinna alusel rühmadesse liigitada, võttes arvesse rahvusvahelises kaubanduses kasutatavaid kirjeldusi.
- (31) Arvestades heakskiidetud esmase töötlemisega tegelevate ettevõtete osa lepinguosalisena, on külvielsete lepingute sõlmimiseks nõutav nende allkiri. Selline kinnitus tuleb tühistada, kui eeskirju ei järgita, ja liikmesriikidel tuleks kehtestada tubakatöötlemise eritingimused.
- (32) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 110k tuleks tubakasortide iga rühma jaoks traditsiooniliste tootmispiirkondade alusel määrata toetuse andmiseks tunnustatud tootmispiirkonnad. Liikmesriikidel peaks olema lubatud tootmispiirkondi piirata eelkõige kvaliteedi parandamise eesmärgil.
- (33) Kontrolli võimaldamiseks ja toetuse maksmise tõhusaks haldamiseks tuleks tubakat toota põllumajandustootjate ja esmatöötajate vahel sõlmitud külvielse lepingu alusel. Tuleks täpsustada põhiantmed, mida peaksid külvielised lepingud sisaldama iga saagikoristuse kohta. Lepingute sõlmimise ja registreerimise lõpptähtajad tuleb määrata piisavalt varakult, tagamaks saagiaasta algusest alates nii stabiilsed realiseerimisvõimalused põllumajandustootjatele eelolevaks saagiaastaks kui ka korrapärased tärned tööt- lejatele.
- (34) Kui külvieline leping sõlmitakse tootjate ühendusega, tuleks iga üksiku põllumajandustootja olulisemad andmed teatada, et võimaldada tõhusaid kontrole. Konkurentsi moonutamise vältimiseks ja raskuste jälgimi- seks tuleks takistada tootjate ühenduste tegelemist esma- töötusega. Turustruktuuride arvessevõtmiseks tuleks sätestada, et tootja võib kuuluda ainult ühte tootjate ühendusse.
- (35) Abikõlblik toortubakas peaks olema veatu, korraliku ja standardse kaubandusliku kvaliteediga ning ilma teatavate normaalset turustamist takistavate omadusteta.
- (36) Arvestades toetuskava iseärasusi, tuleks sätestada võima- like vaidluste lahendamine ühiskomiteede kaudu.
- (37) Võimaldamaks toortubakale eraldatud vahendite asjako- hast haldamist peaksid liikmesriigid kehtestama soovitus-liku toetussumma sordi või sordirühmade kaupa varakult saagiaastal ja lõpliku toetussumma pärast seda, kui kõik kogused on tarnitud. Lõplik toetussumma ei või ületada 2005. aasta lisatasude taset.
- (38) Tubakatoodangu kvaliteedi ja väärtuse parandamise toeta- miseks tuleks liikmesriikidel lubada eristada iga sordi või sordirühma suhtes kehtestatud toetussummat tarnitava tubaka kvaliteedi alusel.

⁽¹⁾ EÜT L 210, 28.7.1998, lk 32. Määrust on viimati muudetud määrus- sega (EÜ) nr 865/2004 (ELT L 161, 30.4.2004, lk 97, parandatud väljaandes ELT L 206, 9.6.2004, lk 37).

- (39) Toetust tuleks maksta põllumajandustootjate poolt esmatöötajatele tarnitud lehttubaka koguse kohta, tingimusel et kvaliteedi miinimumnõuded on täidetud. Toetust tuleks kohandada juhul, kui tarnitava tubaka niiskusesisaldus erineb iga sordirühma suhtes mõistlike kvaliteedinõuete alusel kehtestatud niiskusesisaldusest. Kontrolli lihtsustamiseks koguste üleandmisel tuleks kehtestada niiskusesisalduse määramise meetod, proovivõtu määr ja sagedus ning kohandatud massi arvutamise meetod.
- (40) Tubaka töötajatele üleandmise perioodi tuleks piirata, vältimaks petturiikka ülekandmist ühest saagist teise. Paljudes liikmesriikides tehakse kohapealseid kontrollid pigem tubaka tarne kohas kui töötuskohas. Tubaka tarnimiseks ettenähtud kohad ja teostatavad kontrollid tuleb täpselt kindlaks määrata; liikmesriigid peavad sellised kokkuostukeskused heaks kiitma.
- (41) Pettuse vältimiseks tuleb kehtestada toetuse väljamaksmist reguleerivad tingimused. Täiendava haldus- ja kontrollikorra määramine jääb siiski liikmesriikide ülesandeks.
- (42) Toetust võib maksta ainult pärast kogu liikmesriigis toodetud tubaka tarnete kontrollimist, mis tagab, et asjaomased toimingud on tõepoolest läbi viidud. Piisava tagatise esitamise korral võib tootjatele ette näha ettemakseid 50 % ulatuses soovituslikust toetusest.
- (43) Halduskaalutlustel tuleks igas liikmesriigis toetust anda ainult selle liikmesriigi territooriumil toodetud toodetele. Tuleks vastu võtta sätted, millega võetakse arvesse olukordi, kus tubakas töödeldakse liikmesriigis, mis ei ole tootjal liikmesriik. Sellistel juhtudel tuleks selle liikmesriigi tootjate toetamiseks kõnealune toortubaka kogus üle võtta tootjal liikmesriigis.
- (44) Tubakapoliitika reformi tulemusel lõpetatakse tubakakvootide tagasiostmise programmi rakendamine. 2002. ja 2003. aastal kavas osalenud tootjatele jätkatakse siiski tagasiostuhinna maksmist vastavalt kuni 2007. ja 2008. aastani. Praegu on tagasiostuhind määratud protsendina vastava saagiaasta tubaka lisatasudest. Praegune tubaka lisatasusüsteem kaob alates 2006. aasta 1. jaanuarist, mille tõttu tuleb üleminekumeetmena luua uus alus tulevaste kvootide tagasiostuhinna arvestamiseks. Toortubaka lisatasu tasemed ei ole 2002. kuni 2005. saagiaasta jooksul muutunud. Järjepidevuse huvides on seega asjakohane võtta tagasiostuhinna arvutamisel aluseks 2005. aasta lisatasu tase.
- (45) Komisjoni 22. detsembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2848/98 (milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 2075/92, ⁽¹⁾ kohaldamiseks üksikasjalikud eeskirjad seoses toortubakasektori lisatasukavade, tootmiskvootide ja tootjarühmadele antava eriabiga) ⁽²⁾ võib kehtetuks tunnistada pärast nõukogu määruses (EMÜ) nr 2075/92 sätestatud tagatiskünnise ja lisatasusüsteemi tühistamist. Komisjoni 19. jaanuari 1993. aasta määrus (EMÜ) 85/93 tubakasektori kontrolliasutuste kohta ⁽³⁾ on iganenud ning selle võib kehtetuks tunnistada.
- (46) Määrust (EÜ) nr 1973/2004 tuleks seega vastavalt muuta.
- (47) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1973/2004 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 1 lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

“q) puuvilla eritoetus, sätestatud nimetatud määruse IV jaotise 10a peatükis;

r) oliivisalutoetus, sätestatud nimetatud määruse IV jaotise 10b peatükis;

s) tubakatoetus, sätestatud nimetatud määruse IV jaotise 10c peatükis;”

2. Artikli 3 punkti a esimene lõik asendatakse järgmise tekstiga:

“a) hiljemalt kõnealuse aasta 15. septembriks: kättesaadavad andmed alade või piimakarjatoetuse puhul koguste kohta, lisatoetuse, seemne ja tubaka kohta, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 95, 96, 99 ja 110k, mille jaoks on toetust taotletud selleks kalendriaastaks, kui juhtumit võib käsitleda ala baaskülvipinna osade kaupaa;”

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 70. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1679/2005 (ELT L 271, 15.10.2005, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 358, 31.12.1998, lk 17. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1809/2004 (ELT L 318, 19.10.2004, lk 18).

⁽³⁾ EÜT L 12, 20.1.1993, lk 9.

3. Artikli 21 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 28 kohaldamist, maksab tärglisekartuli toetust liikmesriik, kelle territooriumil asub kartuleid kartulitärglisetööstusele tarniv majand, iga põllumajandustootja kohta siis, kui kõik põllumajandustootja poolt turustusaastal toodetud kogused on tarnitud tärglisetööstusele nelja kuu jooksul alates käesoleva määruse artiklis 20 nimetatud tõendusmaterjali esitamise kuupäevast, ning kui on täidetud käesoleva määruse artiklis 19 nimetatud tingimused.”

4. Lisatakse järgmine artikkel 49a:

“Artikkel 49a

Ettemaksed

Liikmesriigid võivad teha ettemakseid seemnekasvatajatele alates turustusaasta 1. detsembrist. Need maksed peavad olema proportsionaalsed juba turustatud külvisemnekogustega artikli 49 tähenduses, tingimusel et kõik 10. peatüki tingimused on täidetud.”

5. Lisatakse järgmine peatükk 17a:

“PEATÜKK 17a

PUUVILLA SORDIPÕHINE TOETUS

Artikkel 171a

Puuvillatootmise põllumajandusmaade heakskiitmine

Liikmesriigid kehtestavad objektiivsed kriteeriumid, mille alusel kiidetakse põllumajandusmaad heaks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 110a sätestatud puuvilla eritoetuse saamiseks.

Need kriteeriumid põhinevad ühel või mitmel järgmistest elementidest:

- a) nende piirkondade põllumajandus, mille jaoks puuvillatootmine on oluline;
- b) kõnesolevate piirkondade mulla- ja kliimatingimused;
- c) niisutussüsteem;
- d) rotatsioonisüsteemid ja viljelustehnikad, mis tõenäoliselt parandavad keskkonda.

Artikkel 171aa

Külvisortide heakskiitmine

Liikmesriigid kinnitavad ühenduse kataloogis registreeritud sordid, mis on kohandatud turu vajadustele.

Artikkel 171ab

Abikõlblikkuse tingimused

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110b lõikes 1 osutatud alade külv saavutatakse minimaalse taimede tihedusega, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning vajaduse korral piirkondlikele iseärasustele.

Artikkel 171ac

Agronoomiatavad

Liikmesriikidel on lubatud kehtestada erieeskirjad kultuuride hooldamiseks normaalses kasvutingimustes vajalike agronoomiatavade, välja arvatud koristustööde kohta.

Artikkel 171ad

Toetussumma arvestamine abikõlbliku hektari kohta

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 171ag sätteid korrutatakse Hispaania ja Portugali puhul, kui abikõlblik puuvillapind ületab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110c lõikes 1 kehtestatud riikliku baaskülvipinna, nimetatud artikli lõikes 2 ettenähtud toetussumma vähenduskoefitsiendiga, mis saadakse baaskülvipinna jagamisel abikõlbliku pinnaga.

2. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 171ag sätteid, saadakse Kreeka puhul, kui abikõlblik puuvillapind on suurem kui 300 000 hektarit, hektari kohta makstava toetuse summa, liites 594 eurot korda 300 000 hektarit ja täiendava summa, mis on korrutatud 300 000 hektarit ületava pindalaga, ning jagades saadud summa abikõlbliku kogupindalaga.

Esimeses lõikes osutatud täiendav summa võrdub:

— 342,85 euroga, kui abikõlblik pindala on suurem kui 300 000 hektarit ja väiksem kui 370 000 hektarit või sellega võrdne,

— 342,85 eurot korda vähenduskoefitsient, mis võrdub 70 000 jagatud abikõlblike hektarite arvuga, mis ületavad 300 000, kui abikõlblik pindala on suurem kui 370 000 hektarit.

*Artikkel 171ae***Tootmisharudevaheliste organisatsioonide akrediteerimine**

Igal aastal akrediteerivad liikmesriigid enne 31. detsembrist järgmise aasta külviks kõik tootmisharudevahelised puuvilla-tootmise organisatsioonid, kes seda taotlevad ja kes:

- a) hõlmavad kogupindala, mis on suurem vähemalt liikmesriigi poolt kehtestatud 10 000 hektari piirmäärast ja vastab artiklis 171a osutatud akrediteerimiskriteeriumidele, ning vähemalt ühte toorpuuvillatehast;
- b) on tegev täpselt kindlaks määratud tegevusaladel, milleks on:
 - toodetava toorpuuvilla väärtuse suurendamine,
 - toorpuuvillatehase vajadustele vastava toorpuuvilla kvaliteedi parandamine,
 - keskkonnasõbralike tootmismeetodite kasutamine;
- c) on vastu võtnud töökorra, mis puudutab eeskätt:
 - liitumistingimusi ja liikmemakse vastavalt siseriiklikele ja ühenduse õigusaktidele,
 - vajadusel toetuste diferentseerimise skaalat maatükide kategooriate kaupa, mis määratakse kindlaks tarnitava toorpuuvilla kvaliteedi alusel.

Aastaks 2006 akrediteerivad liikmesriigid siiski tootmisharudevahelised puuvillatootmise organisatsioonid enne 28. veebruari 2006.

*Artikkel 171af***Tootjate kohustused**

1. Üks tootja ei või kuuluda mitmesse tootmisharudevahelisse organisatsiooni.
2. Tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja on kohustatud tarnima toodetavat puuvilla samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.
3. Tootjate kuuluvus akrediteeritud tootmisharudevahelisse organisatsiooni peab toimuma vabatahtliku liitumise teel.

*Artikkel 171ag***Toetuse diferentseerimine**

1. Kaasa arvatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110f lõikes 2 sätestatud suurendamine, kehtestatakse nimetatud määruse artiklis 110e osutatud skaalal (edaspidi "skaala"):

- a) toetussummad abikõlbliku hektari kohta, mida makstakse tootjaliikmetele vastavalt tema maatükkide klassifikatsioonile lõikes 2 osutatud teatud kategooriatesse;
- b) diferentseerimiseks mõeldud kogu toetussumma maatükide kategooriate kaupa jaotamise meetodil vastavalt lõikele 2.

Punkti a kohaldamiseks võrdub baassumma vähemalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110c lõikes 2 ettenähtud toetuse diferentseerimata osaga abikõlbliku hektari kohta, mida vajadusel kohandatakse vastavalt nimetatud artikli lõikele 3.

Punktis a osutatud arvestus näeb ette ka toorpuuvillatehasele puuvilla tarnimata jätmise olukorra. Nendel juhtudel võrdub asjaomasele tootjaliikmele makstav minimaalne toetussumma abikõlbliku hektari kohta vähemalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110c lõikes 2 ettenähtud toetuse diferentseerimata osaga abikõlbliku hektari kohta, mida vajadusel kohandatakse vastavalt nimetatud artikli lõikele 3.

2. Maatükid klassifitseeritakse mitmesse kategooriasse, mille määravad tootmisharudevahelised organisatsioonid, pidades silmas vähemalt ühte järgmist kvaliteedikriteeriumi:

- a) toodetava puuvilla kiu pikkus;
- b) toodetava puuvilla niiskusesisaldus;
- c) toodetava puuvilla keskmine lisaainete sisaldus.

Skaalal on kehtestatud menetlused, mis võimaldavad hinnata iga maatüki nende kriteeriumide alusel ja klassifitseerida maatükid kindlaks määratud kategooriatesse.

Skaala ei või mingil juhul sisaldada puuvillatootmise suurendamise ja turustamise seonduvaid kriteeriume.

Skaala kohaldamiseks võib ühe tootja kõik maatükid lugeda samasse keskmisesse maatükkide kategooriasse, mis annavad sama kvaliteediga puuvilla.

3. Toorpuuvilla klassifitseerimiseks maatükkide kategooriate skaalal analüüsitakse seda vajadusel toote tüüpproovide alusel puuvilla toorpuuvillatehasele üleandmisel kõikide asjaomaste isikute juuresolekul.

4. Tootmisharudevaheline organisatsioon teatab makseasutusele skaala kohaldamise tulemusel saadava summa, mis tuleb tema tootjatele maksta. Makseasutus teeb väljamakse, olles kontrollinud asjaomaste toetussummade vastavust ja lubatavust.

Artikkel 171ah

Skaala kinnitamine ja muutmine

1. Skaala edastatakse asjaomasele liikmesriigile esimest korda 2006. aasta külviks selle vastuvõtmiseks enne 2006. aasta 28. veebruari.

Liikmesriik otsustab skaala vastuvõtmise või mitte kuu aja jooksul pärast selle teatavaks tegemist.

2. Akrediteeritud tootmisharudevahelised organisatsioonid edastavad asjaomasele liikmesriigile skaalas jooksva aasta külviks tehtud muudatused 31. jaanuariks.

Skaalas tehtud muudatusi peetakse heakskiidetuiks, välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik vaidlustab need kuu aja jooksul pärast esimeses lõigus osutatud kuupäeva.

Kui skaala muudatusi ei kinnitata, on makstav toetussumma kinnitatud skaala alusel arvestatav summa, kinnitamata muudatusi arvesse võtmata.

3. Kui tootmisharudevaheline organisatsioon otsustab skaala kohaldamise katkestada, teatab ta sellest liikmesriigile. Katkestus jõustub järgmise aasta külvi ajaks.

Artikkel 171ai

Teatamine tootjatele ja komisjonile

1. Liikmesriigid teatavad puuvilla tootvatele põllumajandustootjatele ja komisjonile asjaomase aasta 31. jaanuariks:

a) artikli 171aa alusel pärast nimetatud kuupäeva heakskiidetud sordid tuleb põllumajandustootjatele siiski teatavaks teha sama aasta 15. märtsiks;

b) põllumajandusmaade heakskiitmise kriteeriumid;

c) artiklis 171ab osutatud puuvillataimede minimaalne tihedus;

d) nõutavad agronoomiatavad.

2. Sordi heakskiidu tühistamise korral teavitavad liikmesriigid sellest põllumajandustootjaid hiljemalt 31. jaanuariks järgmise aasta külviks.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile järgmised andmed:

a) hiljemalt asjaomase aasta 30. aprilliks akrediteeritud tootmisharudevaheliste organisatsioonide nimed ja nende põhitunnused pindala, tootmisvõimsuse, tootjate arvu, toorpuuvillatehaste arvu ja nende puuvillapuhastusvõimsuse kohta;

b) hiljemalt asjaomase aasta 15. septembriks külvipinnad, mille kohta on esitatud puuvilla eritoetuse taotlused;

c) hiljemalt järgmise aasta 31. juuliks lõplikud andmed külvipindade kohta, mille kohta on puuvilla eritoetus tegelikult välja makstud vaatlusaluse aasta eest, vajadusel pärast vähendamisi pindala osas, mis on ette nähtud määruse (EÜ) nr 796/2004 1. peatüki IV jaotise II osas."

6. Lisatakse järgmine artikkel 17b:

"PEATÜKK 17b

OLIIVISALUTOETUS

Artikkel 171b

Oliivisalukategooriad

1. Liikmesriigid määravad kindlaks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 110g sätestatud abikõlblikud oliivisalud ja klassifitseerivad need maksimaalselt viide kategooriasse järgmiste kriteeriumide hulgast valitud kriteeriumide alusel:

a) keskkonnakriteeriumid:

i) maatükkidele raske ligipääs,

ii) pinnase füüsilise rikkumise oht,

iii) oliivisalude eriseloom: vanad, kultuurilise ja haljastusliku väärtusega oliivipuud, kallakutel, traditsioonilised, haruldased sordid või looduskaitsealadel asuvad sordid;

b) sotsiaalsed kriteeriumid:

- i) suures osas oliivikasvatusest sõltuvad piirkonnad,
- ii) oliivitradsiooniga piirkonnad,
- iii) ebasoodsate majandusnäitajatega piirkonnad,
- iv) oliivisalude hülgamise ohus põllumajandusettevõtted,
- v) oliivisalude ulatus põllumajandusettevõttes,
- vi) piirkonnad, millele on iseloomulikud näiteks kaitstud päritolunimetustega või kaitstud geograafiliste tähistega, bioloogilised või integreeritud tooted.

2. Liikmesriigid määravad iga asjaomase põllumajandus- tootja puhul kindlaks nende oliivikasvatuseks kasutatavate abikõlblike maatükkide kuuluvuse lõikes 1 osutatud kategooriasse. See teave registreeritakse oliivisalude geograafilise informatsiooni süsteemis ("oliivisalude GIS").

3. Liikmesriigid võivad kord aastas lõike 1 kohaldamise alusel määratletud oliivisalukategooriaid kohandada.

Kui kategooriate kohandamise tagajärjel klassifitseeritakse oliivisalu ümber, kohaldatakse uut klassifikatsiooni alates kohandamisele järgnevast aastast.

Artikkel 171ba

Pindalade arvestus

1. Liikmesriigid arvestavad iga tootja kohta abikõlbliku pindala XXIV lisas kehtestatud ühismeetodi järgi.

Pindalad väljendatakse oliivisalude GIS-hektaritena, täpsusega kaks kohta pärast koma.

2. Erandina lõikest 1 ei kohaldata XXIV lisas kehtestatud ühismeetodit, kui:

- a) oliivikasvatuseks kasutatav maatükk on liikmesriigi poolt kehtestatava minimaalse suurusega ulatuses, mis ei ületa 0,1 hektarit;
- b) oliivikasvatuseks kasutatav maatükk asub haldusüksuses, mis ei kuulu oliivisalude geograafilise informatsiooni süsteemi graafilisse võrdlusandmebaasi.

Nendel juhtudel määrab liikmesriik oliivikasvatuspindala objektiivsete kriteeriumide järgi, tagades samas põllumajandus- tootjate võrdse kohtlemise.

Artikkel 171bb

Toetussumma

1. Liikmesriigid määravad iga aasta 31. jaanuariks iga oliivisalukategooria puhul kindlaks soovitusliku toetussumma oliivisalude GIS-hektari kohta.

2. Liikmesriigid kehtestavad asjaomase aasta 31. oktoobriks iga oliivisalukategooria puhul toetussumma oliivisalude GIS-hektari kohta.

See summa arvutatakse, korrutades lõikes 1 osutatud soovitusliku summa koefitsiendiga, mis vastab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110i lõikes 3 kehtestatud ja vajadusel nimetatud artikli lõikes 4 ettenähtud vähendamist arvestades toetussumma ülemmäärale, mis jagatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud soovitusliku toetussumma korrutamise- st saadavate summade summaga, kusjuures soovituslik summa on määratud iga kategooria kohta, vastava pinna kaupa.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada lõikeid 1. ja 2. piirkondlikul tasemel.

Artikkel 171bc

Põhiandmete kindlaksmääramine

1. Oliivisalude GIS andmete ja põllumajandus- tootjate deklaratsioonide alusel määravad liikmesriigid 2005. aasta 1. jaanuaril iga oliivikasvatuseks kasutatava maatüki kohta määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110h punkti c kohaldamiseks abikõlblike oliivipuude arvu ja asukoha, abikõlbmatute oliivipuude arvu ja asukoha, oliivikasvatuspinna ja oliivikasvatuseks kasutatava maatüki abikõlbliku pindala ning selle kategooria vastavalt artiklile 171b.

2. Komisjoni poolt nõukogu määruse (EÜ) nr 1638/98 (*) artikli 4 alusel heaks kiidetud ja oliivisalude GISis enne 2007. aasta 1. jaanuari registreeritud uute istandike programmide raames oliivipuudega istutatud pindade puhul Prantsusmaal ja Portugalis määravad liikmesriigid kindlaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe 2006. aasta 1. jaanuariks 2005. aastal istutatud maatükkide puhul ja 2007. aasta 1. jaanuariks 2006. aastal istutatud maatükkide puhul. See teave edastatakse põllumajandus- tootjatele hiljemalt 2007. aasta ühes ja samas taotluses.

Artikkel 171bd

Teatamine

Liikmesriigid teatavad igal aastal komisjonile:

- a) hiljemalt 15. septembriks: kategooriate kaupa liigitatud oliivisalude pindalad, mille kohta taotleti toetust jooksuks aastaks;
- b) hiljemalt 31. oktoobriks:
 - i) andmed punktis a osutatud pindalade kohta, mida peetakse abikõlblikeks, arvestades määruse (EÜ) nr 796/2004 artiklis 51 ettenähtud vähendusi ja kohandusi,
 - ii) iga oliivisalukategooria kohta antava toetuse taseme;
- c) hiljemalt 31. juuliks: lõplikud andmed kategooriate kaupa liigitatud oliivisalupindade kohta, mille kohta on eelmisel aastal tegelikult toetust makstud.

(*) EÜT L 210, 28.7.1998, lk 32. Määrus on tunnustatud kehtetuks määrusega (EÜ) nr 865/2004 (ELT L 161, 30.4.2004, lk 97, parandatud väljaandes ELT L 206, 9.6.2004, lk 37)."

7. Lisatakse järgmine artikkel 17c:

"PEATÜKK 17c

TUBAKATOETUS

Artikkel 171c

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *tarne* – ettenähtud päeval läbiviidav toiming, mille käigus põllumajandustootja või tootjate ühendus annab töötlemisettevõttele külvielse lepingu alusel üle toortubaka;
- b) *kontrollisertifikaat* – pädeva kontrolliasutuse väljaantud dokument, mis tõendab, et esmatöötleja on asjaomase tubakakoguse vastu võtnud ja et see kogus on tarnitud registreeritud lepingu alusel ning toimingud on läbi viidud vastavalt käesoleva määruse artiklitele 171cj ja 171ck;
- c) *esmatöötleja* – tunnustatud füüsiline või juriidiline isik, kes teostab toortubaka esmase töötlemise enda nimel ja oma

kuludega, käitades selleks toiminguks vajaliku varustusega ühte või mitut tubaka esmatöötlemise rajatist;

- d) *esmane töötlemine* – põllumajandustootja poolt tarnitud toortubaka töötlemine stabiilseks, ladustatavaks tooteks, mida hoitakse ühtsete pressitud pallidena või pakendatult lõpptarbija (valmistaja) nõuetele vastava kvaliteediga;
- e) *tootjate ühendus* – tubakatootjaid esindav ühendus.

Artikkel 171ca

Toortubaka sordirühmad

Toortubaka sordid liigitatakse järgmistesse rühmadesse:

- a) suitsus kuivatatud tubakas: kontrollitava ventilatsiooni, temperatuuri ja niiskusega kuivatusahjudes kuivatatud;
- b) õhu käes kuivatatud hele tubakas: õhu käes katuse all kuivatatud;
- c) õhu käes kuivatatud tume tubakas: õhu käes katuse all kuivatatud ja enne turustamist looduslikult fermenteeritud;
- d) tule kohal kuivatatud tubakas: tule kohal kuivatatud;
- e) päikese käes kuivatatud tubakas: päikese käes kuivatatud;
- f) Basmas (päikese käes kuivatatud tubakas);
- g) Katerini (päikese käes kuivatatud tubakas);
- h) Kaba-Koulak (klassikaline) ja samalaadne (päikese käes kuivatatud tubakas).

Kõigi rühmade sordid on loetletud XXV lisas.

Artikkel 171cb

Esmatöötlejad

1. Liikmesriigid vastutavad oma territooriumil asuvate esmatöötlejate tunnustamise eest ja kehtestavad selliseks tunnustamiseks sobivad tingimused.

Tunnustatud esmatöötlejal on lubatud sõlmida külvielseid lepinguid tingimusel, et ta müüb vähemalt 60 % oma turustatavast ühenduse päritolu tubakast tubakatootmisettevõttele otseselt või kaudselt ilma edasise töötlemiseta.

2. Liikmesriik tühistab tunnustuse, kui töötaja ei täida tahtlikult või jämeda hooletuse tõttu toortubakaalaseid sätteid ühenduse või siseriiklikul tasandil.

Artikkel 171cc

Tootmispiirkonnad

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110k punktis a osutatud tootmispiirkonnad on iga sordirühma puhul sätestatud käesoleva määruse XXVI lisas.

Liikmesriigid võivad eelkõige kvaliteedi huvides määrata kindlaks veelgi piiratumad tootmispiirkonnad. Piiratud tootmispiirkonnad ei või väljuda haldusüksuse piiridest või Prantsusmaa puhul kantonist.

Artikkel 171cd

Külvielsed lepingud

1. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110k punktis c osutatud külvielsed lepingud sõlmitakse ühelt poolt esmatöötaja ja teiselt poolt põllumajandustootja või teda esindava tootjate ühenduse vahel, tingimusel et tootjate ühendus on asjaomase liikmesriigi poolt tunnustatud.

2. Külvielsed lepingud sõlmitakse sordirühmade kaupa. Külvielsed lepingud kohustavad esmatöötajat võtma vastu temale lepingu alusel tarnitud lehttubaka koguse ning põllumajandustootjat või teda esindavat tootjate ühendust tarnima vastava koguse esmatöötajale mahus, mida nende tegelik toodang võimaldab.

3. Külvielsed lepingud peavad sisaldama iga lõikuse kohta vähemalt järgmisi andmeid:

- a) lepinguosaliste nimi ja aadress;
- b) lepinguga hõlmatud tubakasort ja tubakasortide rühmad;
- c) tarnitav maksimumkogus;
- d) tubaka tootmise täpne koht: artiklis 171cc osutatud tootmispiirkond, provints, omavalitsusüksus, ühtse kontrollsüsteemi alusel identifitseeritud maatükk;

e) asjakohase maatüki pindala, välja arvatud teenindusteed ja piirdeaiaid;

f) ostuhind vastavalt kvaliteediklassile, välja arvatud lisatasu, teenustasud ja maksud;

g) vähemalt kolme kvaliteediklassi kvaliteedi miinimumnõuded ja põllumajandustootja kohustus tarnida töötajale vähemalt nendele kvaliteedinõuetele vastavat toortubakat;

h) esmatöötaja kohustus maksta põllumajandustootjale vastavalt kvaliteediklassile ettenähtud ostuhinda;

i) ostuhinna maksmise tähtaeg, mis ei tohi ületada 30 päeva alates tarnekuupäevast;

j) ostuhinna maksmise tähtaeg, mis ei tohi ületada 30 päeva alates tarnekuupäevast;

4. Kui uuesti istutamine lükkub 20. juunist hilisemale ajale, peab põllumajandustootja sellest teatama töötajale ja tema liikmesriigi pädevale asutusele tähtitud kirja teel enne seda kuupäeva, märkides hilinemise põhjuse ja vajadusel täpsustades maatüki vahetamise üksikasju.

5. Külvielse lepingu osalised võivad kirjaliku paranduse teel lepingus esialgselt sätestatud koguseid suurendada. Parandus tuleb esitada registreerimiseks pädevale asutusele hiljemalt 40ndaks päevaks pärast artikli 171ce punktis 1 osutatud tähtaega külvielsete lepingute sõlmimiseks.

Artikkel 171ce

Lepingute sõlmimine ja registreerimine

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral, sõlmitakse külvielsed lepingud saagiaasta 30. aprilliks. Liikmesriigid võivad määrata varasema kuupäeva.

2. Välja arvatud vääramatu jõu korral, tuleb sõlmitud külvielsed lepingud esitada registreerimiseks pädevale asutusele hiljemalt 15 päeva jooksul pärast lepingute sõlmimiseks lõikes 1 osutatud ettenähtud tähtpäeva.

Pädev asutus on selle liikmesriigi pädev asutus, kus töötlemine toimub.

Kui töötlemine ei toimu liikmesriigis, kus tubakas on kasvatatud, saadab töötleva liikmesriigi pädev asutus registreeritud lepingu koopia tootjalikmesriigi pädevale asutusele. Kui kõnealune pädev asutus ei kontrolli lisatasude süsteemi, saadetakse registreeritud lepingu koopia kontrolliasutusele.

3. Kui lõikes 1 osutatud lepingute sõlmimise tähtaega või lõikes 2 osutatud külvielsete lepingute esitamise tähtaega ületatakse maksimaalselt 15 päeva võrra, siis vähendatakse makstavat toetust 20 % võrra.

Artikkel 171cf

Lepingud tootjate ühendusega

1. Kui külvielse lepingu sõlmivad esmatöötleja ja tootjate ühendus, lisatakse lepingule kooskõlas artikli 171cd lõike 3 punktidega c, d ja e asjaomaste põllumajandustootjate nimede ja nende poolt tarnitavate vastavate maksimumkoguste, asjaomaste maatükkide asukohtade ja pindalade loetelu.

Nimetatud loetelu tuleb esitada pädevale asutusele registreerimiseks hiljemalt saagiaasta 15. maiks.

2. Lõikes 1 osutatud tootjate ühendused ei või teostada tubaka esmast töötlemist.

3. Tubakat tootvad põllumajandustootjad ei või kuuluda enam kui ühte tootjate ühendusse.

Artikkel 171cg

Kvaliteedi miinimumnõuded

Töötlejatele tarnitud tubakas peab olema veatu ja standardse turustuskvaliteediga ja ilma ühegi XXVII lisas toodud omaduseta. Liikmesriik võib kehtestada või lepingupooled võivad kokku leppida rangemates kvaliteedinõuetes.

Artikkel 171ch

Vaidlused

Liikmesriigid võivad sätestada esmatöötlejale tarnitud tubaka kvaliteeti käsitlevate vaidlusküsimuste esitamise arbitraaziorganile. Liikmesriigid sätestavad selliste organite moodusta-

mist ja otsustamismenetlust käsitleva korra. Nimetatud organites peab olema võrdne arv tootjate ja töötlejate esindajaid.

Artikkel 171ci

Toetussummad

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 110k punkti d alusel kehtestavad liikmesriigid soovitusliku toetussumma tubakasordi või sordirühma kg kohta saagiaasta 15. märtsiks. Liikmesriigid võivad sõltuvalt tarnitava tubaka kvaliteedist toetussummasid diferentseerida. Iga sordi või sordirühma toetussumma ületada nõukogu määrusega (EÜ) nr 546/2002 2005. aasta lõikuse jaoks kehtestatud lisatasude summat sordirühma kohta. (*)

Liikmesriigid kehtestavad lõpliku toetussumma tubakasordi või sordirühma kg kohta 15 tööpäeva jooksul pärast kõikide asjaomase lõikuse tubakakoguste tarnimise kuupäeva. Kui liikmesriigis taotletava toetuse kogusumma ületab määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 110l kehtestatud riikliku künnise, mida on kohandatud vastavalt selle määruse artiklile 110m, vähendab liikmesriik lineaarselt kõigile põllumajandustootjatele makstavaid toetusi.

Artikkel 171cj

Toetusmakse arvestus

1. Põllumajandustootjatele makstav toetus arvestatakse nõutavale miinimumkvaliteedile vastava(te) ning esmatöötleja poolt vastuvõetud asjaomase sordi või asjaomaste sordirühmade lehttubaka massi alusel.

2. Kus niiskusesisaldus erineb asjakohase sordi kohta XXVIII lisas sätestatud tasemest, parandatakse massi väärtust, arvestades iga erinevust protsendipunktides selles lisas kehtestatud lubatud hälbe piires.

3. Niiskusesisalduse määramise meetod, proovivõtu määr ja sagedus ning kohandatud massi arvutamise meetod sätestatakse XXIX lisas.

Artikkel 171ck

Tarne

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral, peavad põllumajandustootjad kogu oma toodangu tarnima esmatöötlejale saagiaastale järgneva aasta 30. aprilliks, vastasel juhul kaotavad nad õiguse toetust saada. Liikmesriigid võivad määrata varasema kuupäeva.

2. Tubakas tuleb tarnida otse tubaka töötlemise kohta või kui liikmesriik lubab, siis tunnustatud kokkuostukeskustesse. Nimetatud kokkuostukeskused peavad saama pädeva kontrolliasutuse tunnustuse ning neil peavad olema vajalikud vahendid, kaalumiseadmed ja ruumid.

3. Kui toortubakat ei ole tarnitud lõikes 2 osutatud kohta või eri tubakakoguste kokkuostukeskusest töötlusvabrikusse transportija ei ole vedamiseks volitatud, maksab asjaomase tubaka vastuvõtnud esmase töötlemisega tegelev ettevõtte liikmesriigile summa, mis võrdub kõnesoleva tubakakoguse toetusega. See summa jääb Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondile (EAGGF).

Artikkel 171cl

Maksmine

Liikmesriigi pädev asutus maksab toetuse põllumajandustootjale välja pädeva kontrolliasutuse väljaantud kontrollisertiifikaadi alusel, milles tõendatakse, et tubakas on tarnitud.

Artikkel 171cm

Ettemaksed

1. Erandina määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 10 lõikest 1 võivad liikmesriigid kohaldada põllumajandustootjate suhtes tubakatoetuse ettemaksete süsteemi.

2. Põllumajandustootjad võivad esitada ettemaksetaotlused pärast saagiaasta 16. septembrit. Kui liikmesriigi käsutuses ei ole juba järgmisi dokumente ja kui ei ole sätestatud teisiti, tuleb ettemaksetaotlustele lisada järgmised dokumendid:

- a) külvielse lepingu koopia või selle registreerimisnumber;
- b) asjaomase põllumajandustootja kirjalik avaldus, milles täpsustatakse tubaka kogus, mida tootja on suuteline vastava saagiaasta jooksul tarnima.

3. Tootjale makstavast toetusest kõige enam kuni 50 % ulatuses ettemaksete tegemiseks vastavalt artiklis 171ci sätestatud soovituslikule toetussummale, peab tootja esitama tagatise, mis võrdub ettemaksega pluss 15 % ettemaksest.

Tagatis vabastatakse, kui toetuse kogusumma on määruse (EMÜ) nr 2220/85 artikli 19 alusel välja makstud.

4. Ettemakset makstakse alates saagikoristusaasta 16. oktoobrist ning see tuleb maksta alates lõikes 2 osutatud taotluse ja lõikes 3 osutatud tagatise olemasolu tõendavate dokumentide esitamisest 30 päeva jooksul.

Makstud ettemakse lahutatakse artikli 171cl alusel makstava tubakatoetuse summast.

5. Liikmesriigid kehtestavad ettemakse andmise ja eelkõige taotluste esitamise lõpptähtaegu käsitlevad täiendavad tingimused. Põllumajandustootjad ei või ettemaksetaotlust esitada pärast tarnimise alustamist.

Artikkel 171cn

Piiriülene töötlemine

1. Toetuse või ettemaksed maksab see liikmesriik, kus tubakas on toodetud.

2. Kui tubakat ei töödelda tootjaliikmesriigis, esitab töötlev liikmesriik pärast vajalike kontrollide läbiviimist tootjaliikmesriigile toetuse maksmiseks või tagatise vabastamiseks vajaliku teabe.

Artikkel 171co

Komisjoni teavitamine

1. Iga asjaomane liikmesriik teatab komisjonile hiljemalt iga saagiaasta 31. jaanuariks:

- a) külvielsete lepingute registreerimiste eest vastutavate ametiasutuste nime ja aadressi;
- b) tunnustatud esmase töötlemisega tegelevate ettevõtete nime ja aadressi.

Komisjon avaldab külvielsete lepingute registreerimise eest vastutavate ametiasutuste ja tunnustatud esmase töötlemisega tegelevate ettevõtete loetelu *Euroopa Ühenduste Teataja* C-seerias.

2. Iga asjaomane liikmesriik teatab viivitamata komisjonile käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud siseriiklikest meetmetest.

Artikkel 171cp

Üleminekumeede

Ilma et see piiraks tulevikus tehtavaid muudatusi on tootjatel, kelle tubakatootmiskvoodid osteti vastavalt määruse (EMÜ) nr 2075/92 artiklile 14 tagasi 2002. ja 2003. saagiaasta jooksul, alates 2006. aasta 1. jaanuarist õigus saada ülejäänud viiel saagiaastal, mis järgnevad nende kvoodi tagasiostmise aastale, summa, mis võrdub protsendiga 2005. saagiaasta kohta antud lisatasust, nagu on näidatud XXX lisa tabelites. Need summad makstakse välja iga aasta 31. maiks”.

(*) EÜT L 84, 28.3.2002, lk 4.

8. Artiklit 172 muudetakse järgmiselt:

a) Lisatakse järgmised lõiked 3a ja 3b:

“3a. Määrus (EÜ) nr 1591/2001 tunnistatakse kehtetuks. Seda kohaldatakse siiski edasi 2005/2006. turustus-aasta suhtes.

3b. Määrused (EMÜ) nr 85/93 ja (EÜ) nr 2848/98 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2006. Neid kohaldatakse siiski edasi 2005. saagiaasta suhtes.”

b) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Kõiki viiteid kehtetuks tunnistatud õigusaktidele loetakse viideteks käesolevale määrusele, välja arvatud määruse (EMÜ) nr 85/93 puhul.”

9. Käesoleva määruse lisas olev tekst on esitatud XXIV kuni XXX lisana.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2006, välja arvatud artikli 1 punkt 4, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. detsember 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

LISA

"XXIV LISA

Oliivisalude pindalade GIS-hektarites arvutamise ühismeetod

Ühismeetod põhineb algoritmil, ⁽¹⁾ mis kehtestab oliivisalude pindala abikõlblike oliivipuude asukohast lähtudes elektroonilise töötuse abil, mis tugineb GISile (geograafilise informatsiooni süsteem).

1. MÕISTED

Käesolevas lisas kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *oliivikasvatuseks kasutatav maatiikk* – ühtne maatiikk, mis hõlmab üksteistest kindlaks määratud maksimaalsel kaugusel asuvate tootmises olevate abikõlblike oliivipuudega ala;
- b) *abikõplik oliivipuu* – enne 1998. aasta 1. maid või Küprose ja Malta puhul enne 31. detsembrist 2001 istutatud oliivipuu või asendusoliivipuu või kõik komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 1638/98 artikli 4 alusel heakskiidetud programmi raames istutatud oliivipuud, mille olemasolu on registreeritud GISis;
- c) *eraldi asuv abikõplik oliivipuu* – tootmises olev oliivipuu, mis ei vasta oliivikasvatuseks kasutataval maatiikil puuderühma moodustamiseks vajalikele tingimustele;
- d) *tootmises olev abikõplik oliivipuu* – abikõplik oliivipuu, kultuurtaim, milleks on ükskõik millises seisundis püsivalt istutatud elus oliivipuu, millel võib olla mitu tüve, mis on üksteisest eraldunud maapinnast kuni 2 meetri kõrgusel.

2. ALGORITMI ETAPID OLIIVISALUTOETUSTE PUHUL

1. etapp: ümbruskonna analüüs

Lähikonna analüüsi parameeter (P1) määratleb maksimaalse vahemaa abikõlblike oliivipuude vahel, märkides, kas need asuvad eraldi või on sama oliivikasvatuseks kasutatava maatiiki osaks. P1 on abikõplikust oliivipuust lähtuv raadius ja määratleb ringi, milles peavad asuma teised abikõplikud oliivipuud, selleks et neid võiks lugeda sama oliivisalu ümbermõõdu osaks.

P1 on kindlaks määratud 20 meetrit, mis vastab enamiku piirkondade puhul maksimaalsele agronoomilisele väärtusele. Teatavates liikmesriigi poolt määratletavates ulatusliku kasvatuse piirkondades, kus keskmine istutusvahemaa ületab 20 meetrit, võib liikmesriik otsustada määrata P1 kahekordse piirkonna keskmise istutusvahemaa. Sel juhul säilitab liikmesriik selle erandi kohaldamist õigustavad dokumendid.

Abikõlblikke oliivipuid, mis kuuluvad oliivisaludesse, kus vahekaugus on üle P1, loetakse eraldi asuvateks abikõplikteks oliivipuudeks.

Parameetri P1 kohaldamisega määratakse eelkõige kindlaks abikõlblike oliivipuude lähedus. Kõikide punktide ümber asetatakse puhver (oliivipuude raskuskese), selliselt loodud hulktahtukad ühendatakse, seejärel määratakse nende hulktahtukate suuruse uurimise teel, millised on eraldi asuvad abikõplikud oliivipuud.

2. etapp: eraldi asuvatele abikõpliketele oliivipuudele standardpindala omistamine

Pärast P1 kohaldamist jagatakse abikõplikud oliivipuud kahte klassi:

- oliivisalu ümbermõõdu osaks olevad abikõplikud oliivipuud,
- eraldi asuvad abikõplikud oliivipuud.

⁽¹⁾ OLIAREAs nimetatud meetod, mille töötas välja Euroopa Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskus.

Eraldi asuvale abikõlblikule oliivipuule omistatud pindalaks P2 määratakse 100 m² ehk 5,64 m raadiusega ring, mille keskpunkt asub abikõlblikus oliivipuus.

3. etapp: sisepuhvri P3 rakendamine

Oliivisalu ümbermõõdu puhul tuleb arvutada pindala ja määrata kindlaks oliivisalu kujutav hulktahukas.

Kõigepealt luuakse rühma kõiki üksteisest alla P1 kaugusel asuvaid abikõlblikke õlipuid ühendavate joonte võrk.

Seejärel asetatakse nende joonte peale sisepuhvriks määratud pindala. Sisepuhvri all mõistetakse rida punkte, mille kaugus võrgu joonte suhtes on võrdne või väiksem kindlaks määratud väärtusest, mis tähistab sisepuhvri laiust. Vältimaks ühtlases oliivisalus mitte oliivisaludena klassifitseeritavate saarekete tekkimist, peab sisepuhvri laius võrduma poolega vahemaast P1.

Kõikide sisepuhvrite kombinatsioon moodustab oliivipuurühmale omistatava pindala arvestusliku lähendamise, see tähendab oliivisalu pindala.

4. etapp: välispuhvri P4 rakendamine

Oliivisalu lõplik pindala ja nimetatud pinda kujutava hulktahuka lõplik kuju omistatakse, kasutades teist puhvrit, mida nimetatakse välispuhvriks.

Välispuhvrit rakendatakse väljaspool kõiki abikõlblikke õlipuid ühendavate joonte võrku piki oliivisalu piire. Välispuhver on rida punkte, mille vahemaa võrgu äärel asuva joone suhtes on võrdne või väiksem väärtusest, mida määratakse välispuhvri laiuseks. Välispuhvrit rakendatakse ainult iga võrgu äärel asuva joone väliskülje suhtes, samas kui siseküljel jätkatakse sisepuhvri rakendamist.

Välispuhvri all mõistetakse poolt oliivikasvatuseks kasutatava maatüki keskmisest istutuskaugusest (δ) minimaalse künnesega 2,5 m.

Selle abikõlblike oliivipuude vahelise keskmise kauguse arvutamiseks kasutatakse järgmist võrrandit:

$$\text{Keskmine istutuskaugus } \delta = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

kus A = oliivipuurühma pindala ja N = oliivipuude arv.

Keskmine istutuskaugus arvutatakse järgmiste järjestikuste tehete abil:

— Esimene keskmine istutuskaugus δ_1 arvutatakse, kasutades pindala (A_1), mis saadi ainult P3 (sisepuhvrit) rakendades.

— Seejärel arvutatakse uus pindala A_2 , kasutades välispuhvriks $\delta_2 = \delta_1/2$.

— A_n saadakse selliselt, kui erinevust A_{n-1} ja A_n vahel ei loeta enam märgatavaks.

Nii on P4:

$$P4 = \max [2,5 \text{ m}; 1/2 \delta_n]$$

$$\text{Kus } \delta_n = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

5. etapp: oliivikasvatuspindala määramine

— 5a etapp: Voronoi hulktahuka määramine

Lõpptulemuse saamiseks kombineeritakse sisepuhver ja välispuhver (P3 ja P4). Tulemuseks on graafiline kiht, mille oliivisalu ümbermõõt ja oliivikasvatuspindala tuleb registreerida oliivisalude GIS andmebaasis.

Selle võib konverteerida Voronoi hulktahukateks, mis omistavad pindala igale abikõlblikule oliivipuule. Voronoi hulktahuka all mõistetakse "hulktahukat, mille sisemus koosneb kõikidest tasapinna punktidest, mis asuvad lähemal võrgu teatud kindlale punktile kui mis tahes teisele punktile".

— 5b etapp: Võrdlusmaatüki piiri ületavate osade väljaarvamine

Kõigepealt tuleb oliivisalude ümbermõõdud asetada võrdlusmaatükkide äärte peale.

Seejärel eemaldatakse võrdlusmaatüki piire ületavad oliivisalude ümbermõõtude osad.

— 5c etapp: Alla 100 m² saarekete integreerimine

Saarekete, st maatükkide osade suuruse suhtes, mis ei ole kaetud abikõlblike oliivipuudega, pärast meetodi kohaldamist, tuleb rakendada täpsusnäitajat künnise abil, selleks et vältida tähtsusetute saarekete tekkimist. Kõik alla 100 m² suurused saarekesed võib sisse arvata. Arvesse võetavad saarekesed on:

— sisemised saarekesed (OLIAREA poolt väljatöötatud oliivisalude ümbermõõdu sees), mis saadakse parameetrite P1 ja P3 rakendamisel;

— välised saarekesed (võrdlusmaatüki sees, kuid väljaspool oliivikasvatuseks kasutatavat maatükki), mis saadakse P4 ja võrdlusmaatükkide ja oliivisalude ümbermõõtude vahelise ühisosa rakendamisel.

6. etapp: abikõlbmatute oliivipuude väljaarvamine

Kui oliivikasvatuseks kasutataval maatükil on abikõlbmatuid õlipuid, tuleb pärast 5. etappi saadud pindala korrutada abikõlblike oliivipuude arvuga ning jagada oliivikasvatuseks kasutataval maatükil kasvavate oliivipuude koguarvuga. Sel viisil arvutatud pindala kujutabki oliivisalutoetuse abikõlblikku oliivikasvatuspindala.

3. ALGORITMI ETAPID ÜHTSE TOETUSKAVA PUHUL

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 (toetusõiguste kindlaksmääramine) artikli 43 lõike 1 ja VII lisa punkti H alusel arvesse võetava hektarite arvu kindlaksmääramiseks rakendatakse eespool kirjeldatud algoritmi etappe 1 kuni 5ni ja 6. etappi ei rakendata. Siiski võidakse 2. etapis osutatud eraldi asuvate oliivipuude pindala jätta arvesse võtmata.

Sel juhul võivad liikmesriigid 5. etapi lõpus otsustada võtta oliivikasvatuspindala sisse üle 100 m² suuruse pindalaga saarekesed nendel põllumaadel, mis ei ole võrdlusperioodil andnud õigust otsetoetustele, mille nimekirja on esitatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 VI lisas, välja arvatud püsikultuuride ja metsa all olevad pinnad. Kui see säte valitakse, tuleb seda kohaldada liikmesriigi kõikide põllumajandustootjate suhtes.

Liikmesriigid säilitavad tõendavad dokumendid selle erandi ja teostatud kontrollide kohta oliivisalude GISis.

Sama lähenemist kohaldatakse abikõlblike hektarite arvu arvutamisel määruse (EÜ) nr 1782/2003 (toetusõiguste kasutamine) artikli 44 alusel.

4. RAKENDAMINE

Liikmesriigid rakendavad seda algoritmi oma oliivisalude GIS funktsioonina, kohandades selle oma arvutikeskkonnale. Algoritmi iga etapi tulemused iga maatüki kohta tuleb registreerida oliivisalude GISis.

XXV LISA

TUBAKASORTIDE LIIGITUS

vastavalt artiklile 171ca

I. SUITSUS KUIVATATUD TUBAKAS

Virginia	Wisła
Virginia D ja selle hübriidid	Wilia
Bright	Waleria
Wiślica	Watra
Virginia SCR IUN	Wanda
Wiktoria	Weneda
Wiecha	Wenus
Wika	DH 16
Wala	DH 17

II. ÕHU KÄES KUIVATATUD HELE TUBAKAS

Burley	Tennessee 90
Badischer Burley ja selle hübriidid	Baca
Maryland	Bocheński
Bursan	Bonus
Bachus	NC 3
Božek	Tennessee 86
Boruta	

III. ÕHU KÄES KUIVATATUD TUME TUBAKAS

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	Gojano
Paraguay ja nende hübriidid	Geudertheimeri hübriidid
Dragon Vert ja selle hübriidid	Beneventano
Philippin	Brasile Selvaggio ja sarnased sordid
Petit Grammont (Flobecq)	Fermented Burley
Semois	Havanna
Appelterre	Prezydent
Nijkerk	Mieszko
Misionero ja selle hübriidid	Milenium
Rio Grande ja selle hübriidid	Małopolitanin
Forchheimer Havanna IIc	Makar
Nostrano del Brenta	Mega
Resistente 142	

IV. KUUMUSES KUIVATUD TUBAKAS

Kentucky ja selle hübriidid
Moro di Cori
Salento
Kosmos

V. PÄIKESE KÄES KUIVATATUD TUBAKAS

Xanti-Yakà

Perustitza

Samsun

Erzegovina ja sarnased sordid

Myrodata Smyrnis, Trapezous and Phi I

Kaba Koulak (mitteklassikaline)

Tsebelia

Mavra

VI. BASMAS

VII. KATERINI JA SARNASED SORDID

VIII. KABA KOULAK (KLASSIKALINE)

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata

XXVI LISA

TUNNUSTATUD TOOTMISPIIRKONNAD

vastavalt artiklile 171cc

Sordirühm vastavalt I lisale	Liikmesriik	Tootmispiirkonnad
I. Suitsus kuivatatud tubakas	Saksamaa	Schleswig-Holstein, Alam-Saksi, Baieri, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarimaa, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Saksimaa, Saksi-Anhalt, Tüüringi
	Kreeka	
	Prantsusmaa	Akvitaania, Midi-Pyrénées, Auvergne, Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace, Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charentes, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandia, Burgundia, Nord-pas-de-Calais, Picardie, Île-de-France
	Itaalia	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Calabria
	Hispaania	Extremadura, Andalusia, Castilla-León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Alentejo, Assooride autonoomne piirkond
	Austria	
II. Õhu käes kuivatatud hele tubakas	Belgia	
	Saksamaa	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarimaa, Baieri, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Saksimaa, Saksi-Anhalt, Tüüringi
	Kreeka	
	Prantsusmaa	Akvitaania, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Ülem-Normandia, Alam-Normandia, Burgundia, Réunion, Île-de-France
	Itaalia	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Sitsiilia, Friuli, Toscana, Marche
	Hispaania	Extremadura, Andalusia, Castilla-León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Assooride autonoomne piirkond
Austria		

Sordirühm vastavalt I lisale	Liikmesriik	Tootmispiirkonnad
III. Õhu käes kuivatatud tume tubakas	Belgia Saksamaa Prantsusmaa Itaalia Hispaania Austria	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarimaa, Baieri, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Saksimaa, Saksi-Anhalt, Tüüringi Akvitaania, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie Nord-Pas-de-Calais, Ülem-Normandia, Alam-Normandia, Burgundia, Réunion Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Sitsiilia Extremadura, Andaluusia, Castilla-León, Castilla-La Mancha, Valencia (autonoomne piirkond), Navarre, Rioja, Catalonia, Madrid, Galicia, Asturia, Cantabria, Compezo piirkond Baskimaal, La Palma (Kanaari saared)
IV. Kuumuses kuivatatud tubakas	Itaalia Hispaania	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche Extremadura, Andaluusia
V. Päikese käes kuivatatud	Kreeka Itaalia	Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Sitsiilia
VI. Basmas	Kreeka	
VII. Katerini ja sarnased sordid	Kreeka Itaalia	Lazio, Abruzzo, Campania, Basilicata
VIII. Kaba Koulak (klassikaline) Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Kreeka	

XXVII LISA

KVALITEEDI MIINIMUMNÕUDED**vastavalt artiklile 171cg**

Artiklis 171ci osutatud toetus makstakse tubaka puhul, mis on asjaomase sordi iseloomulikke omadusi arvesse võttes veatu ja standardse turustuskvaliteediga ning ei tohi sisaldada järgmist:

- a) lehetükid;
 - b) rahe tõttu olulisel määral purunenud lehed;
 - c) lehed, mille pind on tõsiselt kahjustatud rohkem kui kolmandiku ulatuses;
 - d) lehed, mille pinnal esineb haigusi või mida on kahjustanud putukad rohkem kui 25 % ulatuses;
 - e) pestitsiidijääkidega lehed;
 - f) toored või ilmselgelt rohelised lehed;
 - g) külmavõetud lehed;
 - h) hallituse või mädanikuga lehed;
 - i) kuivamata leheroodudega, niisked, mädanikuga või säsiste või esiletungivate rootsudega lehed;
 - j) juurevõsude või külgvõsude lehed;
 - k) asjaomase sordi jaoks ebahariliku lõhnaga lehed;
 - l) mullased lehed;
 - m) lehed, mille niiskusesisaldus ületab XXVIII lisas sätestatud niiskusesisalduse.
-

XXVIII LISA

NIISKUSESISALDUS
vastavalt artiklile 171c)

Sordirühm	Niiskusesisaldus (%)	Lubatud hälve (%)
I. Suitsus kuivatatud tubakas	16	4
II. Õhu käes kuivatatud hele tubakas		
Saksamaa, Prantsusmaa, Belgia, Austria, Portugal – Assooride autonoomne piirkond	22	4
Muud liikmesriigid ja muud Portugali tunnustatud tootmispiirkonnad	20	6
III. Õhu käes kuivatatud tume tubakas		
Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Austria		
Muud liikmesriigid	26	4
IV. Kuumuses kuivatatud tubakas	22	6
V. Päikese käes kuivatatud	22	4
VI. Basmás	16	4
VII. Katerini	16	4
VIII. Kaba Koulak, klassikaline		
Elassona, Myrodata	16	4
Agrinion, Zichnomyrodata	16	4

XXIX LISA

ÜHENDUSE MEETODID TOORTUBAKA NIISKUSESISALDUSE KINDLAKSMÄÄRAMISEKS

vastavalt artiklile 171c)

I. KASUTATAVAD MEETODID

A. **Beaudessoni meetod**1. *Seadmed***Beaudessoni EM10 kuivatuskapp**

Elektriline kuivati, milles soe õhk liigub ventilaatori abil sundkonvektsiooniga üle kuivatatava proovi. Niiskusesisaldus määratakse kindlaks kaalumise teel enne ja pärast kuivatamist kaalu abil, mis kaliibritakse nii, et kasutatava kümnegrammise koguse põhjal saadud näit vastab vahetult niiskusesisalduse väärtusele protsentides.

2. *Menetlus*

Augustatud põhjaga kausis kaalutakse kümnegrammine kogus, mis seejärel pannakse kuivatuskoloni, kus see püsib spiraalse rõnga abil. Kuivatuskapp pannakse käima viieks minutiks, mille jooksul soe õhk kuivatab proovi temperatuuril 100 °C.

Viie minuti möödumisel peatab protsessi automaatne taimer. Kuivatusprotsessi lõpus registreeritakse õhutemperatuur seadmesse ehitatud termomeetri abil. Proov kaalutakse ning selle niiskusesisaldus mõõdetakse vahetult ja vajaduse korral korrigeeritakse kümnendikprotsentide lisamise või mahaarvamise teel vastavalt temperatuurinäidule, kasutades seadmesse paigaldatud skaalat.

B. **Brabenderi meetod**1. *Seadmed***Brabenderi kuivatuskapp**

Termostaadiga silindrilisest kambrist koosnev sundkonvektsiooniga ventileeritav elektriline kuivati, millesse pannakse üheaegselt kümme metallkaussi, millest igaüks sisaldab kümme grammi tubakat. Need kausid asetatakse plaadile, mida on võimalik keskel asetseva pöörkäepideme abil pöörata kummesse eri asendisse, mis võimaldab iga kausi pärast kuivatamist pöörata asendisse, kus seda saab kaaluda otse seadmes: hoobade süsteem võimaldab iga kausi asetada edukalt seadmesse paigaldatud kaalu õlgpuule, ilma et oleks vaja proove kambrist välja võtta. Kaalul on optiline näidik, mis annab niiskusesisalduse vahetu näidu.

Seadme külge on kinnitatud teine kaal, mida kasutatakse üksnes esialgsete koguste kaalumiseks.

2. *Menetlus*

Termostaat seatakse 110 °C-le.

Kamber pannakse eelnevalt soojenema vähemalt 15 minutiks.

Kaalutakse kümme kümnegrammist kogust.

Kuivatuskapp täidetakse.

Proove kuivatatakse 50 minutit.

Registreeritakse kaalunäidud üldniiskusesisalduse kindlaksmääramiseks.

C. Muud meetodid

Liikmesriigid võivad kasutada teisi mõõtmismeetodeid, mis põhinevad eelkõige asjaomase partii elektritakistuse või dielektriliste omaduste mõõtmisel, tingimusel et tulemused kalibritakse tüüpilise proovi kontrollimise alusel, kasutades selleks ühte jaotistes A ja B osutatud meetodit.

II. PROOVIDE VÕTMINE

Lehttubaka proovide võtmisel nende niiskusesisalduse kindlaksmääramiseks I jao punktis A või B osutatud meetodeid kasutades järgitakse järgmist korda:

1. Proovide valimine

Igast pallist valitakse palli massiga proportsionaalne lehtede hulk. Valitavate lehtede hulk peaks olema piisav terve palli nõuetekohaseks esindamiseks.

Proovid peavad sisaldama võrdsetes kogustes lehti palli pealmisest osast, keskelt ja nende vahele jäävast piirkonnast.

2. Homogeenimine

Kõik valitud lehed segatakse kilekotis ning mõned kilogrammid selle sisust peenestatakse (löikelaius 0,4 kuni 2 mm).

3. Osaproovide võtmine

Pärast peenestamist segatakse peenestatud lehed põhjalikult ning eraldatakse representatiivne proov.

4. Mõõtmine

Mõõtmised tuleb teha kogu vähendatud proovi puhul ning võtta tuleks ettevaatusabinõud tagamaks, et:

- ei tekiks muutusi niiskusesisalduses (õhu- ja veekindel kott või mahuti),
- proovi ühtlust ei mõjutaks jäätmete setitamine.

III. PROOVIVÕTU MÄÄR JA SAGEDUS NING KOHANDATUD MASSI ARVUTAMISE MEETOD

toortubaka niiskusesisalduse määramiseks võetavate proovide arv peab olema vähemalt kolm proovi tootja kohta iga vastava sordirühma tarne puhul. Tootjad ja esmatöötajad võivad tarnimisel taotleda võetavate proovide arvu suurendamist,

ühe sordirühma samal päeval tarnitud tubaka massi tuleb kohandada vastavalt mõõdetud keskmisele niiskusesisaldusele. Kui keskmine niiskusesisaldus on vähem kui ühe punkti võrra kõrgem või madalam kui võrdlusniiskusesisaldus, ei kohandata selle tubaka massi, mis vastab toetuse saamise tingimustele,

kohandatud mass on: ühe päeva jooksul sordirühma kohta tarnitud netomass $\times (100 - \text{keskmine niiskusesisaldus}) / (100 - \text{kõnealuse sordirühma võrdlusniiskusesisaldus})$. Keskmine niiskusesisaldus peab olema täisarv, mis kümnendkohtade 0,01–0,49 puhul ümardatakse allapoole ja 0,50–0,99 puhul ümardatakse ülespoole.

XXX LISA

KVOOTIDE TAGASIOSTMINE 2002. JA 2003. AASTA SAAGIKORISTUSE EEST

vastavalt artiklile 171cp

Tootjad, kelle tootmiskvoot on alla 10 tonni					
Sordirühm	Aasta				
	1.	2.	3.	4.	5.
I rühma kvoot	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
II rühma kvoot	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
III rühma kvoot					
— 2002. aasta lõikus	40 %	40 %	25 %	25 %	20 %
— 2003. aasta lõikus	75 %	75 %	50 %	25 %	25 %
IV rühma kvoot	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
V rühma kvoot	100 %	100 %	75 %	50 %	50 %
VI rühma kvoot	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
VII rühma kvoot	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
VIII rühma kvoot	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %

Tootjad, kelle tootmiskvoot on 10 tonni või rohkem, kuni 40 tonni					
Sordirühm	Aasta				
	1.	2.	3.	4.	5.
I rühma kvoot	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
II rühma kvoot	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
III rühma kvoot					
— 2002. aasta lõikus	35 %	35 %	20 %	20 %	20 %
— 2003. aasta lõikus	75 %	50 %	40 %	20 %	20 %
IV rühma kvoot	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
V rühma kvoot	90 %	90 %	50 %	50 %	50 %
VI rühma kvoot	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
VII rühma kvoot	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
VIII rühma kvoot	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %

Tootjad, kelle tootmiskvoot on 40 tonni või rohkem					
Sordirühm	Aasta				
	1.	2.	3.	4.	5.
I rühma kvoot	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
II rühma kvoot	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
III rühma kvoot					
— 2002. aasta lõikus	30 %	30 %	20 %	15 %	15 %
— 2003. aasta lõikus	65 %	65 %	20 %	20 %	20 %
IV rühma kvoot	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
V rühma kvoot	75 %	75 %	40 %	40 %	40 %
VI rühma kvoot	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
VII rühma kvoot	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
VIII rühma kvoot	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %".